

prima instanță - P. Triboi,
instanța de apel –V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița,

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Ion Marian în interesele lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată împotriva lui Mămăliga Eugen și Mămăliga Elena privind transmiterea obiectul ipotecat pentru înstrăinare în scopul stingerii datoriei rezultată din contractul de împrumut, evacuarea din imobilul ipotecat, și încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena împotriva Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată privind declararea nulă a clauzei contractuale de împrumut și recalcularea dobânzii anuale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată, casată hotărârea judecătorească Nisporeni din 06 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată și respingere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă :

La 30 iulie 2014 Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Mămăliga Eugen și Mămăliga Elena prin care a solicitat transmiterea bunului imobil ipotecat și anume terenul cu destinație pentru construcții suprafața 1.5872 ha nr. cadastral 6001220.371,

- construcția comercială cu suprafața 130.2 m.p. nr. cadastral 6001220.371.01,
- construcția comercială cu suprafața 875 m.p. nr. cadastral 6001220.371.02,
- construcția comercială cu suprafața 62.6 m.p. nr. cadastral 6001220.371.04,
- construcția adiacentă cu suprafața 1139 m.p. nr. cadastral 6001220.371.12, situate în r-nul Nisporeni, localitatea Boldurești, 146/a, pentru înstrăinare în scopul stingerii datoriei rezultată din contractul de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010,
- evacuarea lui Mămăliga Eugen, Mămăliga Elena și a altor persoane din

imobilul ipotecat,

- încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii formulate a reiterat că, potrivit contractului de împrumut nr. PF68/2010 din 28 septembrie 2010 și acordul suplimentar nr.1 din 30 noiembrie 2011 Mămăligă Eugen i-a acordat lui Mămăligă Eugen un împrumut în mărime de 25 000 dolari SUA pe termen de 18 luni.

Ulterior prin acordul adițional nr.1 al contractului de împrumut nr. PF68/2010 din 30 noiembrie 2011 Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată i-a acordat lui Mămăligă Eugen un împrumut suplimentar 25 000 dolari SUA pe termen de 18 luni.

Termenul rambursării împrumutului stabilit de către părți a fost pînă la 30 mai 2013.

Relatează că potrivit pct.2 al contractului Mămăligă Eugen și-a asumat obligațiunea de a achita lunar ratele împrumutului în ultima zi a lunii, în sume fixe conform graficului aprobat.

Susține că întru garantarea obligațiilor asumate de către Mămăligă Eugen, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 9652 din 30 septembrie 2010 cu Mămăligă Elena prin care debitorul ipotecar a transmis în ipotecă creditorului ipotecar bunul imobil teren cu destinația construcției suprafața 1.5872 ha nr. cadastral 6001220371, construcție comercială cu suprafața 875.0 m.p. număr cadastral 6001220371.02, , construcție comercială cu suprafața 62.6 m.p. număr cadastral 6001220371.04: construcție adiacentă cu suprafața 1 139 m.p. număr cadastral 6001220371.12. amplasate în localitatea Boldurești, r-nul Nisporeni și care aparțin cu drept de proprietate lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena.

Potrivit prevederilor contractuale părțile au stabilit că valoarea bunurilor ipotecate în mărime totală de 3 262 000 lei.

Invocă reclamantul că Mămăligă Eugen nu și-a îndeplinit obligațiunile privind achitarea plăților prin contract, astfel la 06 august 2013 suma totală a datoriei constituie suma de 27108,01 dolari SUA, dintre care datorii la corpul împrumutului în mărime de 25 500 dolari SUA, dobânzi la împrumut în mărime de 1440,64 dolari SUA, penalitate în mărime de 167,37 dolari SUA.

Totodată menționează că a expediat lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena o notificare prin care a comunicat despre faptul executarea obligațiilor contractului de împrumut, însă pîrîții nu au reacționat în termenul indicat.

Prin cererea suplimentară de concretizare a pretențiilor Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată (f.d.60-61) a înaintat și pretenția prin care a solicitat încasarea de la Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena a datoriei în mărime de 9603,90 dolari SUA și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4920 lei.

În final reclamantul a susținut toate pretențiile înaintate prin cererea de chemare în judecată și cererea suplimentară.

În cadrul examinării acțiunii inițiale Mămăligă Eugen a înaintat acțiune reconvențională prin care a solicitat declararea nulă a ratei dobânzii de 18% anual indicată în art.2.2 pct.1 al contractului de Împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010, ca nerezonabilă față de rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei,

- declararea nulă a ratei dobânzii de 16% anual indicată în pct.3 al acordului adițional nr.1 din 30 noiembrie 2011 a contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010, ca nerezonabilă față de rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

- recalcularea dobânzii la rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei în perioadele respective de restituire a împrumuturilor,
- declararea nulă a pct.2 din art.2.2 al contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010, ca fiind inaplicabil.

În susținerea pretențiilor a indicat că potrivit contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010 a primit de la Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată un împrumut în mărime de 25 000 dolari SUA pe un termen de 18 luni cu o dobândă fixă de 18% anuală. Garantarea restituirii datoriei a constituit contractul de ipotecă din 30 septembrie 2010.

Graficul de rambursare a creditului și de achitare a dobânzii a fost respectat, fiind achitată datoria în întregime.

La 30 noiembrie 2011, cu 5 luni înaintate de scadența primului împrumut, în baza acordului adițional nr.1 din 30 noiembrie 2011 a primit de la Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată un împrumut de 25 500 dolari SUA pe termen de 18 luni cu o dobândă fixă de 16% anuală, cu scadența finală la 30 noiembrie 2013.

Restituirea împrumutului de 25500 dolari SUA nu a fost garantată cu bunurile ipotocate pentru asigurarea restituirii împrumutului în sumă de 25000 dolari SUA.

Împrumutul de 25 500 dolari SUA i-a fost acordat fără obligația de ipotecă a careva bunuri imobile. A achitat în total pentru împrumuturile primite suma de 588 922 lei, ceea ce formează aproximativ 49 000 dolari SUA.

Nu a achitat datoria integral din cauza ratei dobânzii nerezonabile, prea mari de 18%, ulterior de 16% anual, stabilite prin contractul de împrumut și acordul adițional, precum și majorarea ratei cu 5 puncte procentuale în cazul în care împrumutul sau o tranșă a acestuia este restantă, ceea ce l-a pus în imposibilitate de a respecta graficul de rambursare a împrumutului și a dobânzilor exagerate.

Consideră, că condiția de majorare cu 5 puncte procentuale în cazul în care împrumutul sau o tranșă a acestuia este restantă (pct.2.1.2. al contractului de împrumut) nu este aplicabilă, deoarece pct. 2.3.1 al contractului de împrumut nu prevede o oarecare dobândă și este ilegală. Stabilirea dobânzilor exagerat de mari contravin prevederilor art. 869 Codul Civil și Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 24 decembrie 2010.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 06 iulie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată împotriva lui Mămăliga Eugen și Mămăliga Elena privind transmiterea obiectului ipotecat pentru înstrăinare în scopul stingerii datoriei rezultată din contractul de împrumut, evacuarea din imobilul ipotecat și încasarea datoriei.

S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de către Mămăliga Eugen.

S-a declarat nulă rata dobânzii 18% anual din art. 2.2 pct. 1 al contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010 ca nerezonabilă față de rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei,

S-a decalat nul punctul 2 din articolul 2.2 a contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010,

S-a declarat nulă rata dobânzii 16% anual din pct. 3 al acordului adițional nr. 1 din 30 noiembrie 2011 a contractului de împrumut nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010 ca nerezonabilă față de rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei, cu recalcularea dobânzii la rata de finanțare a Băncii Naționale a

Moldovei în perioadele respective de restituire a împrumuturilor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată.

S-a casat integral hotărârea judecătorească Nisporeni din 06 iulie 2015 și s-a emis o hotărâre nouă prin care;

S-a încasat de la Mămăligă Eugen în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată datorie în mărime de 9603,90 dolari SUA, derivată din acordul suplimentar nr.1 din 30 noiembrie 2011 la contractul nr. PF 68/2010 din 28 septembrie 2010.

S-a transmis Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată datorie în posesie pentru înstrăinare bunurile imobile situate în or. Nisporeni, str. Viilor, 146/A, care constituie obiectul contractului de ipotecă nr. 9652 din 30 septembrie 2011, teren cu suprafață de 1,5872ha cu nr. cadastral 600011220371, clădire administrativă cu suprafața la sol de 875 m.p., cu nr. cadastral 600122037102, depozit cu suprafața de 1139 m.p., cu nr. cadastral 6001122037112.

S-a dispus evacuarea lui Mămăligă Eugen, Mămăligă Elena și toate persoane din imobilul ipotecat.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de către Mămăligă Eugen.

S-a încasat de la Mămăligă Eugen în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată cheltuieli de judecată în mărime de 12436,75 lei.

La 24 aprilie 2016 avocatul Ion Marian în interesele lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 și emiterea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea judecătorească Nisporeni din 06 iulie 2015.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat superficial cauza și nu a ținut cont de argumentele intimatului Mămăligă Eugen.

Menționează că instanța nu a analizat și examinat argumentul intimatului precum că contractul de împrumut a fost încheiat cu încălcarea limitelor normelor de drept și anume prevederile art.667,869 Codul civil.

Susține că argumentele apelantului sunt o manipulare a faptelor și dovada de lipsă de bună credință în raporturile dintre împrumutător și împrumutat, iar aprecierile constatate de către instanța de apel sunt eronate și neîntemeiate, lezând dreptul la un proces echitabil și alte prevederi a art.6 CtEDO.

În cadrul examinării apelului, instanța nu a efectuat o analiză minuțioasă a circumstanțelor de drept și de fapt.

Consideră că instanța de fond a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar instanța de apel nu a apreciat obiectiv, sub toate aspectele probele la dosar, aplicând incorect normele de drept material.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 13 iunie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin Organizația de Microfinanțare "First Financing Group" societate cu răspundere limitată a indicat că cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu cuprinde argumente referitoare la ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

A invocat că soluția instanței de apel este justă și emisă în conformitate cu legea, la bazei fiind puse probe pertinente și concludente, care au fost apreciate de către instanță potrivit art.130 Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.138 Vol. II) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 30 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 24 aprilie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Ion Marian în interesele lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Ion Marian în interesele lui Mămăligă Eugen și Mămăligă Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari